

ται τὸν χώρον καὶ ἄλλων δυνάμεων, οἷον τῆς κρίσεως. Τοῦτο ἐννοεῖ καὶ ὁ φιλόσοφος Μαλεβράγγιος λέγων· «Αἱ γυναῖκες δὲν βλέπουν παρὰ τὸν φλοιὸν μόνον τῶν πραγμάτων».

Τὰ πάντα ἄλλως ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ μνημονικόν, κληρὸς ἀναφαίρετος τῶν κατωτέρων ὄντων, εἶνε δύναμις ἐγκεφαλικὴ δευτέρας τάξεως, καὶ γνώρισμα οὕτως εἰπεῖν τῆς διανοητικῆς ἀδυναμίας. Ὅθεν καὶ τὰ μειράκια εἶνε μνημονικώτερα τῶν νεανίσκων, τὰ ἀσθενέστερα ὄντα τῶν ἰσχυροτέρων, οἱ χωρικοὶ τῶν ἀστών, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τῶν λαϊκῶν, οἱ δικηγόροι τῶν ἱατρῶν, οἱ μεσημβρινοὶ τῶν βορείων. Εἶνέ τις μνημονικώτερος ὅταν εἶνε νῆσις παρὰ μετὰ τὸ δεῖπνον, τὸ πρῶτ' παρὰ τὸ ἐσπέρας, τὸ θέρος παρὰ τὸν χειμῶνα. Οἰαδήποτε μάθησις καὶ μελέτη ἀδυνατίζει τὸ μνημονικόν, ὅθεν καὶ οἱ ἀγράμματοι εἶνε μνημονικώτεροι παρὰ τοὺς λογίους.

Ω.

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

Ἐν πόλει τινὶ γαλλικῇ ἐσχάτως ἱατρός τις προσεφέρθη δωρεὰν νὰ ἐμβολιάζῃ πάντα τὸν βουλούμενον, ἀλλὰ πολλοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ὠφελθῶσιν ἐκ τῆς δωρεᾶς ταύτης, προφασίζόμενοι ὅτι ὁ πυρετὸς, ἂν ἐπιφέρει ἢ ἐγχειρήσῃ, δύναται νὰ φέρῃ καὶ τὴν εὐλογίαν. Τοῦτο εἶνε πρόληψις, ἣτις πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ πάσῃ δυνάμει, ἥτις εἶνε κίνδυνος νὰ καταστήσῃ βαθμηδὸν ἀγόνους καὶ ματαίας τὰς προσπάθειάς τῆς ἐπιστάτης κατὰ τῆς φοβερᾶς ταύτης ἀσθενείας.

Ἰδωμεν λοιπὸν, ἂν τῶντι ὁ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ πυρετὸς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν εὐλογίαν. Συμβαίνει πολλάκις ὅταν ἀναφανῶσι τὰ ἐξανθήματα τὰ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ν' ἀναφανῶσι συγχρόνως καὶ τὰ ἐξανθήματα τῆς εὐλογίας. Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως οἱ γονεῖς κραυγάζοντες : «Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ!»

Μεγάλη, πολὺ μεγάλη πλάνη! Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ὑπάρχει παρ' ἀπλῆ σύμπτωση, ἣτις ἄλλως εἶνε λίαν εὐεξήγητος.

Ἡ εὐλογία, ὅπως καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀσθένειαι, ἔχει τὴν λεγομένην περίοδον τῆς ἐπιώσεως. Καθ' ἣν στιγμὴν γίνεται ὁ ἐμβολιασμός, ὁ ἐμβολιαζόμενος αἰσθάνεται μικρὸν τινα πόνον προξενούμενον ἀπὸ τοὺς νυγμοὺς τοῦ ἐμβολιάσματος, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν εἰσχώρησιν τοῦ βουπιώδους μολύσματος, μεθ' ὃ παρέρχονται τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ ἐμβολιασθεὶς δὲν αἰσθάνεται τίποτε, αἱ δὲ 4-5 αὗται ἡμέραι συναποτελοῦσι τὴν περίοδον τῆς ἐπιώσεως. Ἄλλ' ἢ ἐπιώσεως τῆς εὐλογίας διαρκεῖ ὀκτὼ ἕως δώδεκα, ἐνίοτε μάλιστα καὶ δεκαπέντε ἡμέρας· ὅστε καθ' ἣν στιγμὴν γίνεται ὁ ἐμβολιασμός, ὁ ἐμβολιαζόμενος εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εὐλογίας πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἤδη. Δὲν πρέπει ἄρα νὰ νομίζωμεν ὅτι ὁ ἐμβολιασμός ἐπέφερε

τὴν εὐλογίαν, ἣτις ἤδη ἐνυπῆρχεν ἐντὸς τοῦ σώματος.

Ἄντι λοιπὸν νὰ κατακρίνωσι τὸν ἐμβολιασμόν, οἱ γονεῖς πρέπει νὰ μὴ ἀναβάλλωσιν εἰς αὔριον τὸ ἐμβολίασμα τῶν τέκνων των. Καὶ ἄλλοτε μὲν καλὸν εἶνε νὰ περιμένωσι τὴν ἡλικίαν τῶν τριῶν μηνῶν διὰ τὸ ἐμβολίασμά των, ἀλλ' ἐν καιρῷ ἐπιδημίας δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν ἰδέαν, ἣτις καὶ αὕτῃ εἶνε πρόληψις, ὅτι τὸ ἐμβολίασμα δὲν ἐνεργεῖ εἰς σῶμα λίαν τρυφερόν.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ προσβεβλημένον ἤδη ἂν εἶνε τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν εὐλογίαν, ὁ ἐμβολιασμός ὠφελεῖ, καὶ ἂν ἤδη ἐφάνησαν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς νόσου.

Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι τὸ ἐμβολίασμα εἶνε προφυλακτικὸν κατὰ τῆς μαύρης εὐλογίας, ὅπως καὶ κατὰ τῆς κοινῆς κακοήθους. Ὅταν ὁ ἐμβολιασμός εἶνε πρόσφατος καὶ διαρκῆ ἀλόγη ἢ ἐπιβροχὴ τοῦ βουπιού, δὲν προσβάλλεται τις ἀπὸ τὴν μαύρην εὐλογίαν, σπανίως δὲ ἀπὸ τὴν κοινὴν, ἣτις ὅμως καὶ ἂν ἐπέλθῃ, δὲν εἶνε πλέον θανατηφόρος.

***

Νέα βιομηχανικὴ χρῆσις τῆς

ΥΕΛΟΥ

Ἐφημερὶς ἀγγλικῆ, ἀφιερωμένη εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας, ἀναφέρει τὸ νέον τοῦτο καὶ ὀλίγον γνωστὸν γεγονός, ὅτι ἡ ὑελος δύναται νὰ κοπῆ ἐντὸς τοῦ ὕδατος εὐκολότατα καὶ καθ' ὅλα σχεδὸν τὰ σχήματα μετ' ἀπλοῦν ψαλιδίου.

Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τούτου πρέπει νὰ τηρηθῶσι μόνον οἱ ἐξῆς δύο ὅροι: πρῶτον πρέπει νὰ κρατῆ τις τὴν ὑελον ἐν τῷ ὕδατι εἰς ἀκριβῶς ὀριζόντιον θέσιν, καθ' ἣν στιγμὴν τὴν κόπτει μετ' ὃ ψαλιδίου· καὶ δεύτερον, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον τῆς θραύσεως, ν' ἀρχίσῃ τὸ ψαλίδισμα ἀπὸ τὰς ἄκρας, ἀποκόπτων μικρὰ τεμάχια ἀπὸ τὰς γωνίας καὶ τὰς πλευρὰς, μέχρις οὗ φθάσῃ κατὰ μικρὸν εἰς τὸ σκοπούμενον σχῆμα.

Εἶδη τινὰ ὑέλων κόπτονται καλῶτερα, καὶ ἰδίως τὰ εὐκαμπτα. Τὸ δὲ ψαλίδιον δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κοπτερόν, καὶ εἰς τὴν ἐνέργειάν του δὲν φαίνεται νὰ ἐπιδρᾷ ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη κατάστασις τῶν ἄκρων τῆς ὑέλου, ἅτινα πρόκειται νὰ ψαλιδισθῶσιν. Ὅταν τὸ ψαλίδισμα ἐπιτύχῃ, ἡ ὑελος ἀποκοπτομένη καταπίπτει εἰς θρύμματα κατὰ μῆκος τῶν λεπίδων τῆς ψαλίδος.

Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε χρήσιμος, ὁσάκις δὲν ἔχει τις πρόχειρον ἀδάμαντα διὰ ν' ἀποκόψῃ ὡσεὶδῆ ἢ κυκλικὰ τεμάχια, εἰ δὲ καὶ τῆς οὕτως ἀποκοπτομένης ὑέλου τὰ ἄκρα δὲν ἔχουσι τὴν ἐπιθυμητὴν εὐκρίνειαν καὶ λειότητα, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πολλὰς περιστάσεις.

Ἄλλ' ἢ σπουδαιότης τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης εἶνε μικρὰ, συγκρινομένης πρὸς ἄλλην, γενομένην ἐσχάτως, ἣτις θέλει βεβαίως προξενήσῃ

ἐκπληξῆν εἰς ὅσους δὲν παρακολουθοῦσι μετὰ προσοχῆς τὰς ὑπὲρ ἔννοιαν προσπάθειας, ὅσαι γίνονται ὅπως ἐφαρμοσθῆ ὅσον τὸ δυνατόν πλειότερον εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ ἐπιστήμῃ. Τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἔκαμεν ὁ κ. Σίμενς, καὶ πραγματεύεται περὶ αὐτῆς ἡ Βρετανικὴ Ἐπιθεώρησις.

Φαντάζεσθε εἰς τί πρᾶγμα ἠθέλησαν νὰ μεταχειρισθοῦν τὴν ὑέλων; Εἰς τὸ νὰ κατασκευάσωσι δοκοὺς, ν' ἀντικαταστήσωσι δὴλ. δι' ὑελίνων τὰς ξυλῖνας δοκοὺς τῶν σιδηροδρόμων, ἐφ' ὧν κατατείνονται, ὡς γνωστὸν, αἱ σιδηραὶ ἢ χαλύβδιαι τροχιαί.

Ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑέλων σκληροῦνται δι' εἰδικῆς μεθόδου, ἄλλης παρὰ τὴν τοῦ κ. Δε-λα-Βαστι, ἣτις διαφέρει οὐσιωδῶς κατὰ τοῦτο, ὅτι, ἐὰν ἢ κατὰ τὴν μέθοδον τούτην παρασκευάζομένη ὑέλων θραυσθῆ, θραύεται ὡς ὁ χυτὸς σιδηρός, καὶ δὲν διασκορπίζεται εἰς θρύμματα ἀπειράριμα.

Χρῆσιν τῶν ὑελίνων τούτων δοκῶν ἔκαμεν ἐν Ἀγγλίᾳ πρῶτος ὁ κ. Ἀμιλτον Λίνδσαιν Βούκναλλ, τρώσας ἐσχάτως δολοκλήρον σειρὰν ἐν Στρατιφόρδῃ κατὰ τὴν γραμμὴν τοῦ βορείου μητροπολιτικοῦ σιδηροδρόμου. Αἱ δοκοὶ αὗται εἶνε ἀπαράλλακτοι κατὰ πάντα μὲ τὰς πρῶην ξυλῖνας, τεμάχια δὴλ. ὑέλων ἐπιμήκη καὶ τετράπλευρα, ἔχοντα πλάτος 4 δακτύλων καὶ πάχος 6, μὲ τὴν ἄνω δὲ πλευρὰν ἐσχηματισμένην οὕτως, ὥστε νὰ προσαρμολῆται ἀκριβῶς εἰς αὐτὴν ἢ περιφέρεια πῶν τροχῶν τῆς ἀτμαμάχης.

Τὸ μῆκος τῶν εἶνε 3 ποδῶν, καὶ διὰ νὰ μὴ συμβῆ κατακλίσιμα εἰς τὸ μέρος, καθ' ὃ συναρμολογῶνται πρὸς ἀλλήλας, ὑποτίθεται ὑποκάτω ἐκάστης συναρμογῆς πλάξ ὑελίνῃ ἔχουσα μῆκος 10 δακτύλων καὶ πλάτος 5, πάχος δὲ ἐνός καὶ ἡμίσεως, ἣτις συγχρόνως χρησιμεύει καὶ εἰς τὸ νὰ συγκρατῆ τὴν τροχιάν δι' ἰδίου τινὸς συνδέσμου, οὗ ἔνεκα καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς διατρυπήσεως τῶν ὑελίων ἐκλείπει ὅλως.

Ἡ ἐξέλεξις τῆς στερεότητος τῶν νέων τούτων δοκῶν ἐγένετο ὡς ἑξῆς. Ἐπὶ σειρὰς ὑποστηρικμάτων ἀπεχόντων 30 δακτύλους ἀπ' ἀλλήλων, ἐπετέθησαν αἱ ὑελίνοι δοκοὶ, αἵτινες ὑπέστησαν βάρους 5 ἀμφορέων, τουτέστιν ἔχουσι τὰ 2/3 περίπου τῆς στερεότητος τῶν κοινῶν δοκῶν. Ἀλλ' ἂν ἔχουσι τὸ μικρὸν τοῦτο μειονέκτημα ὡς πρὸς τὴν στερεότητα, πλεονεκτοῦσιν ὅμως, ἐννοεῖται, τῶν παλαιῶν δοκῶν καθ' ὅτι δὲν ὑφίστανται φθοράν, καὶ δύνανται νὰ διαρκέσωσιν ἐπ' ἀπειρον.

Ἡ τιμὴ τῆς ἀπεσκληρωμένης ταύτης ὑέλων εἶνε ἢ αὐτὴ σχεδὸν μὲ τὴν τοῦ χυτοῦ σιδήρου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ εἰδικὸν βῆρος αὐτῆς εἶνε ὑποτριπλάσιον, ἢ ὀλιγὴ δαπάνη τῆς παρασκευῆς οἰουδὴποτε ἀντικειμένου ἐκ τῆς ὕλης ταύτης, εἶνε πολὺ μικροτέρα.

Ἡ μελέτη τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρέπει νὰ γείνη βεβαίως ἐπιμετρίως ἐπισταμένως. Ἀλλὰ τὰ μέχρι τούδε γινόμενα δικαιούσιν ἡμᾶς νὰ προσδοκῶμεν τὰ ἀρίστα ἐκ τοῦ νέου τούτου βιομηχανικοῦ προϋόντος.

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΙΖ

Τῆς κυρίας Χ***, εἰς Παρισίους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1880.

Δόξα τῷ Θεῷ, ἔχω σήμερον νὰ σοῦ γράψω καὶ κάτι τι ἄλλο, ἐκτὸς χορῶν καὶ ἐσπερίδων· τὸσον δὲ περισσύτερον χαίρω, ὅτι μ' εὐνόησεν αὐτὴν τὴν φθορὰν ἢ τύχην, ὅσον γνωρίζω, πῶς ἐνδιαφέρεσαι εἰς φιλολογικὰς ὀμιλίαις, καὶ πόσον σ' ἀρέσκει ἡ καλὴ καὶ ἀληθὴς μουσικὴ. Ἐπιχειρῶ λοιπὸν νὰ σοῦ μεταδώσω ἀτελῶς τὴν εὐχαριστήσιν, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκ φιλολογικῆς διατριβῆς, ἣν ἀπήγγειλε τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης ὁ κύριος Γ. Βερναρδάκης ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ Παρισίων, καὶ ἐκ μουσικῆς ἐσπερίδος, εἰς ἣν ὁ κοινὸς ἡμῶν φίλος κύριος Δ. συνεκάλεσε τὴν ἐπαύριον Πέμπτην εὐάριθμον ἀνήγυριν φίλων.

Καὶ αἱ δύο αὗται ἐσπερίαι διατριβαὶ ὑπῆρξαν δι' ἐμὲ οὐ μόνον εὐχάριστος ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ χορευτικοῦ πανδαιμονίου, ὅπερ κατέκλυσεν ἐφέτος τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ ἀπόλαυσις ἀληθῆς, ἐξ ἐκείνων αἵτινες καὶ διαρκούσαι θέλωσιν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, καὶ παύουσαι καταλείπουσιν ὀπίσω τῶν ἀνάμνησιν ἰλαρὰν καὶ γλυκὺθυμον, ἣτις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶνε τέρψις, ὡς εἶνε τέρψις τὸ ἡδύπνουν ἄρωμα ὅπερ ἀφίνει κατόπιν τῆς ὥραια γυνή, ὡς εἶνε τέρψις ἡ διάβασις χλοερᾶς ἀτραποῦ

ou le vent balaya des roses,

κατὰ τὴν ὠραιότετην ἔκφρασιν τοῦ Sully Prudhomme.

Ὁ Κ. Βερναρδάκης, τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐγνώρισες εἰς Παρισίους, ὅθεν πρὸ δύο περίπου μηνῶν κατήλθεν εἰς Ἀθήνας, εἶνε νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ γνωστοῦ ποιητοῦ τῆς Μερόπης καὶ ἄλλοτε διαπρεπεῖς καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Δόκιμος δ' ἐπίσης φιλόλογος καὶ διὰ σπουδαίων ἤδη ἔργων τιμήσας τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, κατέδειξε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν τῷ Παρισίῳ, ὅτι καὶ ποιητικὴν ἔχει τὴν ψυχὴν ὡς ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς καὶ τὴν χάριν τοῦ λόγου ἴσην σχεδὸν πρὸς ἐκείνον. Θεῖμα τοῦ λόγου του, ἢ μᾶλλον ἀφορμὴν αὐτοῦ, ἔλαβεν ἀνεκδοτὸν τι ἀπόσπασμα τοῦ Ἑυριπίδου, ὅπερ, δημοσιευθὲν πρότινος ἐν Παρισίοις, πολὺν φυσικῶς ἐπροξένησε πάταγον μεταξὺ τῶν ἑλληνιστῶν τῆς Δύσεως καὶ πολλὰς προεκάλεσε συζητήσεις, καὶ μὲγάλως διήρσε τὰς γνώμας τῶν σοφῶν, περὶ τοῦ τίς ἦτο ἀρὰ γε ἡ ἀπολεσθεῖσα τραγωδία τοῦ